

SCHELDJER

PROAT

4-93

KERSTNIS
1993

Uitgegeven door de Vereniging voor Dorpsbelangen van
Overschild

Schildjer Proat

Schildjer Proat verschijnt vier maal per jaar huis aan huis in Overschild en omstreken (Laanweg, Blokum, Luddeweer, de Paauwen, Boerkenslaan-Tetjehorn, de Groeve) in de maanden februari, april, juli en oktober. Indien mogelijk wordt er een kerstnummer uitgegeven.

Redaktie:

Reina Dikkema	Graauwedijk 21	Tel: 05966-488
Lex v.d. Gaag	Graauwedijk 28	244 (eindredaktie)
Gerard Lutterop	Kanaalweg 11	397
Antje Salomons	Graauwedijk 29	
Maaïke de Vries	Graauwedijk 50	360

Bestuur dorpsbelangen:

E. Brakema	Meerweg 45	447
E. Dikkema	Graauwedijk 21	488
L. v.d. Gaag	Graauwedijk 28	244
G. Klinkhamer	Oude Graauwedijk 2	320 (penningmeester)
C. Meijer	Graauwedijk 35	(secretaris)
J. Soede	Kanaalweg 12	348 (voorzitter)

Rekeningnummers:

Bankrekening Schildjer Proat:	35 27 52 269 Rabobank "De Wolden"
Bankrekening Dorpsbelangen:	35 27 52 629 Rabobank "De Wolden"
Girorekening Rabobank "De Wolden":	91 18 84

Abonnementen:

Niet-inwoners van Overschild kunnen zich voor *f* 20,- per jaar abonneren op Schildjer Proat.

Advertentietarieven:

Kwart pagina	per editie <i>f</i> 17,50	per jaar <i>f</i> 52,50
Halve pagina	per editie <i>f</i> 30,00	per jaar <i>f</i> 90,00
Hele pagina	per editie <i>f</i> 45,00	per jaar <i>f</i> 135,00

Knaakjes *f* 2,50 per stuk met een maximum van 25 woorden.

Betaling kontant of op de bankrekening van Schildjer Proat. Advertenties waarvan de betaling niet vóór de 1^e van de maand van verschijning is geschied, worden niet geplaatst.

Ingezonden stukken:

Lezers kunnen in deze krant hun zegje doen buiten verantwoordelijkheid van de vereniging voor dorpsbelangen en de redaktie. Anonieme brieven verdwijnen ongelezen in de prullebak. De redaktie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen in overleg met de schrijver.

Kopij voor Schildjer Proat inleveren op één van de redaktie-adressen op of vóór 10 februari; 10 april; 1 juli; 1 oktober en eventueel 10 december.

Kerstnis 1993

Terugkijkend dit jaar en de Proats even doorbladerend, bemerk ik dat het steeds moeilijker lijkt te worden om activiteiten te organiseren of te continueren.

Gelukkig is de werkgroep Evenementen uitgebreid met enkele enthousiastelingen en gaat ook de Kinderspeelweek een meer eigen gezicht krijgen. Maar wat heeft dat een moeite gekost.

Kort na onze jammerklacht over de apparatuur in het oktobernummer kregen wij lucht van een man die nog een praktisch ongebruikte inbrander met toebehoren plus een stencilmachine op ellebogenstoom op zolder had staan. Ja, ja hij wilde dat spul wel kwijt maar hij moest nog even overleggen zo hier en daar, links en rechts en u begrijpt wel etc. etc.

Ja we begrepen het wel, het zou wel weer niks worden. Maar nee, een week of 5, 6 later telefoon. Of ik genegen was de apparatuur over te nemen tegen een alleszins redelijk bedrag. Dat wilde ik wel. Voorlopig kan Schilder Proat weer voort en gaan we verder met reserveren voor "echt goede apparatuur".

Dan even vooruitkijkend wat er zoal komen gaat.

Allereerst de Kerstmarkt o.v. zaterdag. Weer gebruikelijk druk en gezellig met hapjes en drankjes etc. Kerstbomen en wat dies meer zij. Dan hoorden we van de pachters dat de Pompel tijdens de jaarwisseling weer open zal zijn vanaf 01.00 uur tot 03.00 uur. Even wensen kan gelukkig weer droog gebeuren.

En tenslotte wijzen wij u er alvast op dat Dorpsbelangen in maart (en dat is gauwer dan u denkt) weer haar algemene ledenvergadering zal hebben. In het januari/februari nummer komen wij daarop nog terug maar er staan wel mutaties aan te komen.

Oké, voor de laatste keer in 1993:

Als u wat wilt doen voor Overschild, kom dan die stoel uit, zet de t.v. af, rep u naar de telefoon en geef u op als vrijwilliger of bestuurslid of anderszins.

Namens de redactie van Schilder Proat, Reina, Antje, Maaike en Gerard, wens ik u al len prettige kerstdagen en een voorspoedig 1994.

Lex.

vereniging voor dorpsbelangen
overschild en omstreken

secretariaat:

overzicht, maar ik
dat het steeds moeilijker blijkt te worden om activiteiten te orga-
niseren of te continueren.
Gelukkig is de werkgroep Evenementen wel gebreid met enkele enthousiaste leden en gaat ook de kinderspeelruimte een meer eigen gezicht krijgen. Maar wat heeft dat eenmaal te betekenen?

Kort na onze jaarmarketing over de spreker in het oktobernummer
kregen wij bericht van een groep die een praktisch ongedrukt in-
drukken met behulp van een stencilmachine op 11 pagina's
Van de bestuurstafel

In dit Kerstnummer van de Schilder Proat wil ik heel even terugkijken naar enkele activiteiten van het afgelopen jaar

De werkgroep Evenementen heeft een groot aantal leuke dingen georganiseerd voor ons dorpsbewoners, ik noem er enkele: de doe-avonden, een band in de Pompel en natuurlijk het voor de kinderen zo belangrijke Sinterklaasfeest.

Het Kostersef heeft er nog nooit zo verzorgd uitgezien, dit dankzij consequent uitgevoerde maaibeurten en het opruimen van de autobanden.

De Schilder Proat verscheen weer regelmatig in uw brievenbus met daarin de schoolkrant zodat klein en groot van het dorpsgebeuren op de hoogte blijven.

Ik kan zo wel doorgaan, maar dan schiet ik het belangrijkste doel van dit stukje voorbij, namelijk het hartelijk dank zeggen aan alle vrijwilligers voor hun inzet het afgelopen jaar en u allen namens de vereniging voor Dorpsbelangen prettige kerstdagen en een voorspoedig 1994 toe te wensen.

C. Meijer

PROEFPREEK

Ter nagedachtenis aan pastoor J.A.J. van Zanten, Culemborg.

Op de vele kerkelijke hogescholen in Nederland was en is het gewoonte om de kunst van het preken door oefening vertrouwd te maken. Spreken in het publiek moet in de praktijk geleerd worden.

Op het seminarie van de Oud-Katholieke Kerk in Amersfoort werd in de twintiger en dertiger jaren dat oefenen gedaan in een Vesperdienst. Er kwamen dan niet zo veel mensen in de kerk en het gehoor bestond uit de medestudenten en de trouwe kern van de gemeente die bij iedere dienst aanwezig was. Voor de jonge student had het 't voordeel dat hij veel bekende gezichten voor zich zag. Dat deed de plankenkoorts, waar de meesten last van hadden spoedig bedaren. De kleding bestond tijdens zo'n proefpreek uit een toga met daaroverheen een wit koorhemd (Superplie). Dat maakte dat de zakdoek die je misschien nodig zou hebben, opgeborgen moest worden in de mouw van je toga. De zakken die in die toga zaten werden bedekt door het koorhemd en je kon, op de preekstoel staande, geen superplie ophijsen om een zakdoek te pakken.

De student die op een zomerse middag zijn proefpreek zou houden was een boerenzoon uit de Betuwe. Hij had als tekst voor zijn overdenking de gelijkenis gekozen van de landbouwer die het laatste van een prachtige oogst ziet binnenrijden in zijn schuur. Daar was de predikant, opgegroeid op een boerderij, mee vertrouwd. Hij vertelde uitgebreid van de tevredenheid van de man bij het aanschouwen van zoveel welvaart en van de gedachten die in zijn hoofd rond gingen. Het zaaklaar maken van de velden was een hard stuk werk geweest. Dan de zorg om het weer en alle moeilijkheden van onkruid en insectenschade, die onze student zo goed van zijn ouders kende. Hij bouwde zijn verhaal heel zorgvuldig op tot het hoogtepunt, het moment waarop de man in zijn handen wrijft en zegt: "nu gaan we het er eens fijn van nemen". Op dat punt stopte hij zijn betoog een paar seconden om dan, met grote spijt en medelijden in zijn stem, het drama te onthullen. 's Nachts kwam de dood en haalde deze landbouwer.

De voordracht van het tragische gebeuren was uitstekend en in de kapel heerste een intense stilte. De jonge predikant vervolgde zijn betoog met de innig gevoelde woorden: "t was zeer jammer voor de man". Aan zijn toon hoorde je dat hij als het ware op dat boerenerf erbij gestaan had en getuige was geweest van het droeve gebeuren. Om zijn verhaal kracht bij te zetten maakte hij met zijn linkerarm een gebaar van wanhoop; dat had hij nu juist niet moeten doen. De zakdoek die zorgvuldig weggestopt was in zijn linkermouw, schoot door dat vloeiende gebaar los en belandde met een sierlijke boog op de schoot van de dame die naast mij, twee stoelen van het looppad, in het middendeel van de kapel zat. Naast haar zat haar 12-jarige dochter, die in mijn ogen het mooiste meisje van Amersfoort was. Het meisje keek mij aan en kon zich ternauwernood goed houden. Ik zag dat ze, achter een hand, die ze snel voor haar gezicht hield, zat te stikken van het lachen. Dat maakte het voor mij erg moeilijk

om ernstig te blijven en ik beet maar eens flink op mijn tong om mijn eigen vrolijkheid in toom te houden. Haar moeder pakte de zakdoek en stopte hem in haar tas zonder een spier van haar gezicht te vertrekken. Onze student hield zich intussen kranig. Hij maakte zijn preek af en wist de aandacht van de gemeente in een paar seconden terug te krijgen bij zijn betoog. De rest van de dienst verliep zonder incidenten.

Het was de gewoonte, dat aan het einde van een dienst de seminaristen, staande in hun bank, wachtten met het verlaten van de kapel, tot de gemeenteleden vertrokken waren. Ze hadden hun eigen banken, onder het wakend oog van de vier evangelisten. Die stonden, levensgroot, afgebeeld met hun attributen, op schilderijen van Jan de Bray uit Haarlem, aan de wand boven hun hoofd. Matteüs, zijn ganzeveer in de hand, Marcus met zijn leeuw, Lucas met een stier en Johannes met zijn adelaar.

De mevrouw die op de rij naast mij zat haalde de zakdoek die op haar schoot beland was uit haar tas, glimlachte vriendelijk tegen mij en fluisterde: "Jij wilt hem wel even teruggeven, Johan ? Ik knikte bevestigend en verliet met mijn medestudenten de kapel.

Zo eindigde een bijzondere proefpreek.

In het "Oude Meestershuis" van Overschild.

Zomer 1990

Bron: Verhalen voor mijn kinderen.

J. van de Poll.

Om tijdens de Kerst over na te denken, voor gelovigen en niet gelovigen, een spreuk van het Orakel van Delphi in het oude Griekenland, uit ongeveer 430 voor Christus:

Vocatus atque non vocatus Deus aderit.

Letterlijk vertaald staat er:

Geroepen of niet geroepen, God zal aanwezig zijn.

Heel vrij vertaald door Uw verhalenverteller:

Of je het nu leuk vindt of niet, God is er.

De titelplaat voorop dit Kerstnummer van Schilder Proot is een pentekening naar een glasraam van Ben Hofstee.

Mijn vrouw en ik wensen U allen aan heel goede Kerst!

J. en A. van de Poll.

Kerst 1993

t is feest, de wereld zingt
 van vree en welbehoagen,
 mor achter de grode schaarms
 zai je ze zulverlingen droagen.

t is feest, de wereld et en drinkt
 oet sparrebomen stroalt het licht,
 mor in het duuster heur je t " Kruus Hom " roupen
 t gewaiten op slöt, de haarten dicht.

t is feest, de wereld aanbid
 n kind, mit vochtege ogen,
 mor t bloud dat kleurt heur handen rood
 ze moorden zunder mededogen.

t is feest, de wereld zingt
 van vree en welbehoagen,
 mor in het Oosten heur je t nait
 doar word gebundeld t kruushoofd droagen.

t is feest, de wereld is in nood
 en wie zo muit en baang.
 O God, geef òns toch echte vree,
 wie wachten aal zo laank.

25 sept 1993
 a.s.

GEACHTE DORPSBEWONERS

Wanneer we terug kijken naar alle evenementen die zijn georganiseerd, dan kunnen we zeggen dat deze matig tot slecht zijn bezocht.

Er zijn zelfs enkele evenementen geschrapt door gebrek aan belangstelling.

Als werkgroep Evenementen hopen we dat U de komende activiteiten weer in grote getale zal bezoeken.

KERSTMARKT, 17 DEC.

TONEELAVOND, 26 FEBR.

Toneelvereniging Wirdum speelt voor U :

" STADJERS OP DRIFT "

een komedie in onze Gröninger taal

Wij wensen U Prettige Feestdagen en een Goed 1994.

WERKGROEP EVENEMENTEN.

BOER VAN 'T SCHILDS OVERPEINZINGEN

Hayo van't Schild geniet lekker achter z'n krantje met een geurig kopje koffie. Het koekje is nog even blijven liggen. Een kerstkransje. Sinds ze in de winkel in de aanbieding zijn heeft zijn vrouw een flinke voorraad ingeslagen. Dus, kerstkransje bij de koffie, kerstkransje bij de thee 't Is nog lang geen kerst, maar Hayo kan ze niet meer zien.

Zijn rust wordt wreed verstoord als z'n vrouw binnenkomt: "Hayo, schrijf jij een kerstgedachte voor het dorpsblad? Ze zitten te springen om copy en een stukje betrokkenheid." "Wie, Ik? Waarom ik, wat moet ik schrijven dan!" vliegt Hayo al stamelend uit z'n stoel, het kerstkransje valt van schrik op de grond.

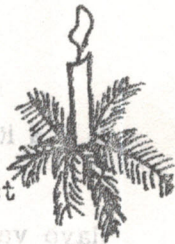
Venijnig kijkt z'n vrouw hem aan. "Je hebt een heel leven achter de rug en je weet niks te schrijven?"

Nadenkend wrijft Hayo door z'n haar. Ach waarom eigenlijk niet, er is toch genoeg om over te verhalen. Hij pakt z'n schrijfblok, zoekt een pen in de rommella en begint vol goede moed. Drie kopjes koffie en evenzoveel kerstkransjes later ziet-ie gefrustreerd Studio Sport te kijken; geen zinnig woord op papier, één en al ergernis!

"k Ga eerst de kalveren water geven en dan doe'k wel weer een poging," mompelt hij in zichzelf. De dieren kijken hem verwachtingsvol aan en stuiven op de emmers af die Hayo heeft gevuld met vers water. Genoeglijk staat hij de beesten eens te overzien. In de hoek van het hok liggen een paar kalveren tevreden te herkauwen, de gele flappen in de oren op de kauwbeweging meedeinend.

De geur van hooi, het zacht kuisperen van het stro geeft hem een rustig gevoel. Hij denkt aan kerst, over ruim een week is het al zover, de kalender laat het overduidelijk zien, maar het kerstgevoel is er nog niet bij Hayo. Vroeger, zo weet hij nog, leefde je helemaal naar die dagen toe. Als klein jongetje begon hij op de zondagschool al in oktober te oefenen voor het kerstspel. Herder of koning, één keer was hij Jozef geweest en zenuwachtig dat hij dan was voor die paar woorden die hij dan moest zeggen.

Het beeld van de kerk verschijnt weer voor z'n ogen: een grote trap omhoog, klokgelui, een grote groene deur en dan stapte hij de kerk in. Altijd weer werd hij overweldigd door die grote kerstboom met echte kaarsjes midden in de kerk en al die kaarsen in de vensters voor de

oude ramen, die een betoverend, flakkerend licht over de grote witte gewelven lieten dansen. (Het kerstfeest op eerste kerstdag was een feest, warm en gezellig) Het orgel speelde zachtjes. Na het welkom een 1^e gebed werd er altijd gezongen en tijdens het Stille Nacht moest hij altijd bijna een beetje huilen, hij wist niet waarom, maar z'n keel werd dan plotseling zo raar van binnen . . . Het kerstverhaal was altijd zo spannend, de hele kerk was muiestil en altijd keek het jongetje Hayo toch een beetje angstig naar die kaarsjes in de kerstboom bang als-ie was dat een takje vlam zou vatten en de hele kerstboom één grote vuurzee zou worden.

Gelukkig was er in die kerstdienst tweemaal een pauze, dan kreeg je een kerstkranse (vroeger had je die dingen ook al) en een beker warme chocolademelk. Even in het rond kijken, of opa en oma er ook waren, want straks zou hij harder zijn en een gedichtje opzeggen . . . Hayo glimlacht bij de gedachte aan die ene keer, toen hij als herder de blijde boodschap mocht verkondigen. Hij struikelde over z'n lange gewaad, viel voorover en werd met een bloedneus afgevoerd. Maar even later had hij, met een washandje onder z'n neus en twee pleisters op z'n knieën toch nog, hetzij wat verlaat, de blijde boodschap ten gehore gebracht.

Toen hij twaalf geworden was, kreeg Hayo als afscheid van de zondagschool ook, zoals de gewoonte was, een kinderbijbel mee en die lieve vrouw, al jaren leidster, wist met haar warme, vriendelijke stem altijd wel een paar goede woorden te zeggen.

Nog precies weet Hayo, al mijmerend in de schuur tussen de kalfjes hoe, aan het eind van die lange maar fijne kerkdienst, ieder kind een tasje kreeg, gevuld met fruit, kerstkransjes (alweer) en een boek.

Aan de dikte van het boek kon je zien of hij in het voorafgaande jaar wel regelmatig z'n versjes had geleerd. Meestal moest Hayo dat nog snel op zondagochtend voor de zondagschool aan voor elkaar zien te krijgen en op weg naar de kerk die ochtend, zat Hayo vaak nog hardop op de fiets een couplet van een gezang te zingen. Buurtbewoners dachten wel dat Hayo een goede vrome jongen was, maar Hayo zeef wilde maar één ding: een zo dik mogelijk boek verdienen met kerst.

Hij glimlacht bij al die herinneringen en hoort nog de zware klokken luiden tijdens het laatste gezongen lied. Hij huppelde dan als jongen vrij en blij nadien de trappen van de kerk af en fietste luid zingend over herders en engeltjes richting huis. Jaren later, zo weet Hayo nog, kwam hij eens met z'n gezin op 1^e kerstdag in diezelfde kerk terug. Tot z'n grote verwondering was, een generatie later, in die grote statige kerk alles bij het oude gebleven en hij voelde zich als een ver-

Ioren zoon, die van een lange reis weer was thuisgekomen. "Tradities
doorstaan generaties", mijmert Hayo.

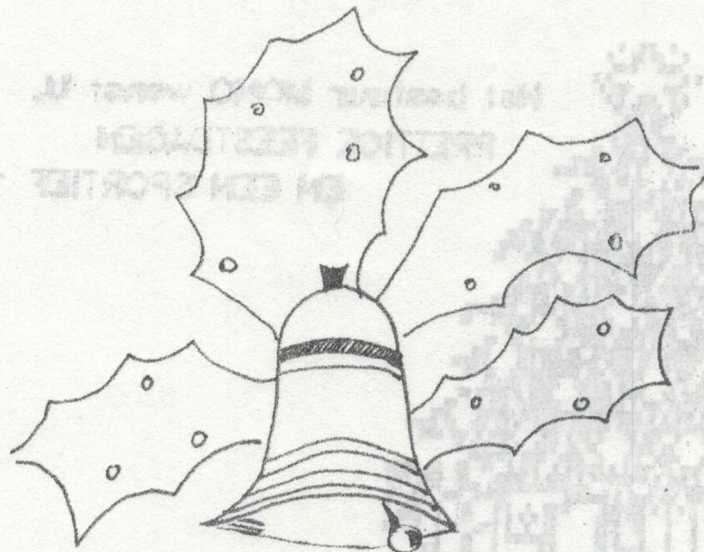
"Waar blijf je nou?" galmt z'n vrouw door de schuur en Hayo schuift
z'n laarzen en overal maar weer aan de kant, neemt z'n plaats weer
in achter z'n krant met een kopje koffie en . . . precies, een
kerstkransje.

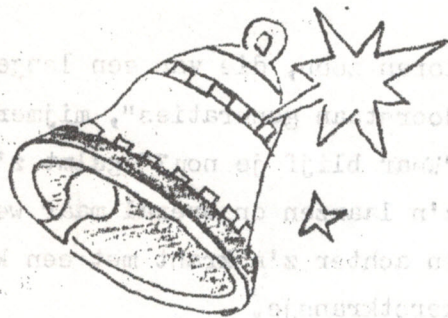
Den week later leest Hayo's vrouw diep verwonderd een gedicht in
het dorpsblad.

Als gedachten uit het verleden
al mijmerend tot mij zijn gekomen
uit het diepst in mij naar buiten gegleden
of blijft het bij eeuwig dromen?
Vrede op d'aard, een gedachte, illusie, niemand die't weet
maar wat men veel te snel vergeet
dat vrede, komend vanuit het hart
blijvend is en niet is verstard
de ware rust aan and'ren geeft
zodat een ieder die leeft
kan zeggen: 'k Heb de vrede ooit beleefd

Hayo

Stil legt ze het dorpsblad terzijde en zakt, diep in gedachten
verzonken, neer in een stoel.

S.V. MONO.

Voornemens 1994 !

SPORTEN ?

Eigenlijk wel goed,
maar U twijfelt nog.

Als mono bieden wij U de mogelijkheid
om 2 maal gratis deel te nemen
en dan een keuze te maken.

GRIP DIE MOGELIJKHEID !

maandag: senioren-gym	woensdag:
kindergym	badminton
conditietraining	

Het bestuur MONO wenst U,
PRETTIGE FEESTDAGEN
EN EEN SPORTIEF 1994.

TÓCH KERSTFEEST!

Al valt de wereld om ons heen in stukken
en schalt het krijgsumroer de Balkan door,
al redetwisten alle wijzen over waarheid
en gaat de naastenliefde helemaal teloor.

Al maken alle kerken samen ruzie,
verdween het sterke weten in geloof,
al blijkt thans alle politiek illusie
en is zowat de hele mensheid doof.

Al knaagt, ook in mijn hart, de twijfel sterker,
of deze mensheid ooit nog komt terecht,
al sluiten wij de waarheid in een kerker
en gaat het met de schepping nog zo slecht,

toch zal weer, eindejaars, de hoop herleven,
al kon Hij in geen herberg toen terecht,
een Kind werd ons, steeds weer opnieuw, gegeven,
een Vorst van Vrede en Barmhartigheid en Recht.

Toch Kerstfeest!

In 't Oude Meestershuis van Overschild,
St. Maarten 1993,
J. van de Poll.

WAT IS NOU GRIEP

Bonz'n in de kop, hoamergeklop
Neuze potdicht, pien in't gezicht
Pien in de strot en kietl'n in de koezen
Zinkens in de harsens en oren an't soezen
Pien in de aarms, kramp in de daarms
Polze an't joagn en pien in de bain'n
Toon'n as ies en vout'n as stain
Houst'n as 'n peerd, hailmoal niks weert
Stief as 'n ladde, 'n smoak arregade
Oog'n an troanen en hailmoal rood
De kop en de bain'n zwoarder as lood
Oalsmoar an't rillen, 'n dorst nait te stillen
Tanden geklapper, alle doagen slapper
Kroaken en steun'n van al dei ellende
Kennen van de pien hoast nait overende
Keel aals moar dikker, kold as'n kikker
Dan weer an't gluien, de haile dag bruien
Haust's en kogelen, gekroak en gepiep
Ain stuk ellende,

Dat is nou GRIEP.

p.s. Met medicien deur't een week
en zunder dat deurt zeuven doagen.

Aan alle dorpsbewoners

De tijd vliegt om en voor we het in de gaten hebben, zit de eerste helft van het schooljaar '93/'94 er al weer op.

Vele activiteiten hebben de afgelopen periode plaatsgevonden. Naast de vaste leerkrachten is Johnny Ploeg, een administratieve kracht in het kader van het Werkervaringsproject, werkzaam op onze school.

Hij heeft ook kennis van de computer. De kinderen hebben hier gebruik van gemaakt om hun kerst- en nieuwjaarswensen over te brengen.

In oktober vond de zakelijke ouderavond plaats. A. Birkels en G. Nijborg traden af en werden bedankt voor hun inzet, terwijl A. Stiekel en E. Kuilema in de Basisraad werden gekozen. Na het officiële gedeelte gaf dhr. Pathuis, directeur van de "Wenakker" te Appingedam, uitleg over de werkwijze in het Speciaal Onderwijs. De getoonde videoband gaf hiervan een duidelijk en verhelderend beeld.

Door het indienen van de totale opzet van het project "Anders" om mee te dingen naar de nationale onderwijsprijs heeft de school op provinciaal niveau de 2^e prijs behaald. Een oorkonde is in het Provinciehuis in de Statenzaal in ontvangst genomen. Hier werd het project tentoongesteld en gepresenteerd door A. Brouwer en enkele leerlingen. Een groot succes!! De kinderen zongen enkele liedjes uit de musical die door A. den Hertog was geschreven. In de school is een hoekje ingericht waar de tentoonstelling bekeken kan worden.

De afgelopen periode is er gewerkt aan het project "Vriendjes. Goed aansluitend bij het project "Anders" en bij het thema van de kinderboekenweek dit jaar.

Er zijn nieuwe methoden voor het schrijven en verkeer die erg goed bevallen.

Groep 8 is gestart met de cursus Jeugd-HBO en heeft er al een sportdag opzitten met leeftijdsgenoten van de andere scholen in de gemeente Blochteren. Ook hebben ze onlangs kennis gemaakt met het voortgezet onderwijs door een kijkje te nemen op het Bemsmondcollege.

De Jint en Piet kwamen in een politieauto op school. Piet was gehandboeid omdat hij teveel van de pepernoten had gesnoept. Op dringend verzoek van de kinderen mocht hij vrij. Een gezellig feest met liedjes, versjes, toneel en spel. Ook de kerstviering heeft plaatsgehad onder elkaar. Het kerstverhaal werd door de oudsten opgevoerd, terwijl ook de kleuters een kersttoneelstukje lieten zien.

De oudergesprekken hebben plaatsgehad. De kinderen krijgen in januari hun rapport.

Juf A. Brouwer is tijdelijk met ziekteverlof. We hopen dat ze er na de kerstvakantie weer is en wensen haar veel beterschap.

De basisraad wenst de leerkrachten en iedereen in het dorp een gezellig kerstfeest en een gezond en gelukkig 1994.

Namens de oudergeleding G. de Vries, Ron Agterbos, Alma den Hertog, Kees Schriever, Albert Stiekel en Emmy Kuilema.

Martha Ritsema.

GROEP 1 & 2:

BONNIE BURKELS

DAVID AGTERBOS

MURIEL STEKEL

KRISTOPHER GOOS

MILLOU POT

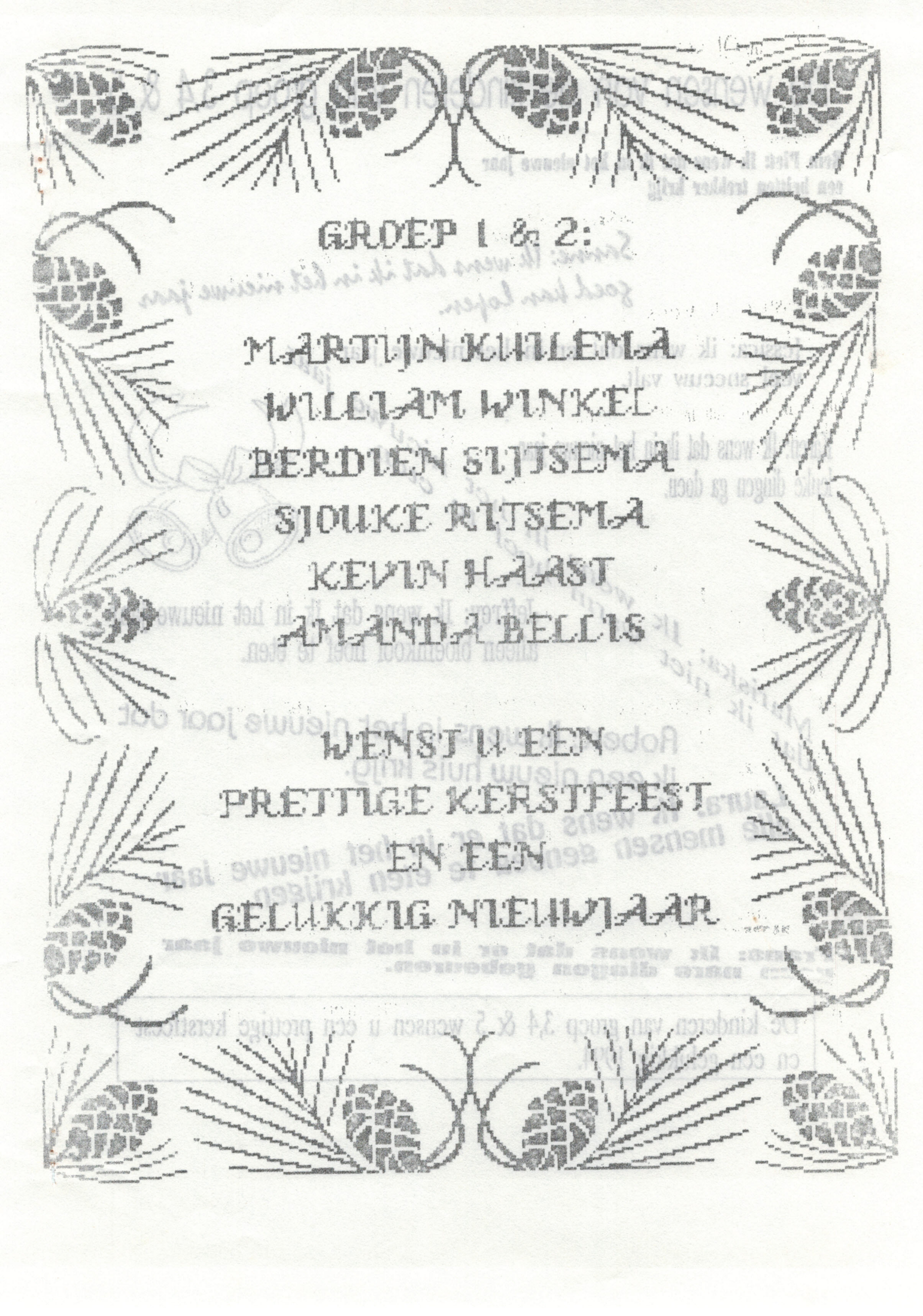
MARTINE DEN HERTOEG

WENST U EEN

PRETTIGE KERSTFEEST

EN EEN

GELUKKIG NIEUWJAAR

1070

12

GRUOP 1 & 2:

MARTIN KUILLEMA

WILLIAM WINKEL

BERDIEN SIJTSEMA

SJOUKE RITSEMA

KEVIN HAAST

AMANDA BELLIS

WENST U EEN

PRETTIGE KERSTFEEST

EN EEN

GELUKKIG NIEUWJAAR

De wensen van de kinderen van groep 3,4 & 5

Rein Plets: Ik wens dat ik in het nieuwe jaar een britten trekker krijg

Sanne: Ik wens dat ik in het nieuwe jaar goed kan lopen.

Jessica: ik wens dat er in het nieuwe jaar veel sneeuw valt.

Karen: Ik wens dat ik in het nieuwe jaar leuke dingen ga doen.

Mariska: Ik wens in het nieuwe jaar dat ik niet warm hoeft te eten.

Jeffrey: Ik wens dat ik in het nieuwe jaar alleen bloemkool hoeft te eten.

Robert: Ik wens in het nieuwe jaar dat ik een nieuw huis krijg.

Laura: Ik wens dat er in het nieuwe jaar alle mensen genoeg te eten krijgen.

Frans: Ik wens dat er in het nieuwe jaar een rare dingen gebeuren.

De kinderen van groep 3,4 & 5 wensen u een prettige kerstfeest en een gelukkig 1994.

De wensen van de kinderen van groep 3,4 & 5

Kees Jan: Ik wens dat ik in het nieuwe jaar
veel snoep krijg.

Erwin: Ik wens in het nieuwe jaar
dat alle zieke mensen beter worden.

de

in

het

nieuwe

jaar

dat

er

in

het

nieuwe

jaar

wordt

rijker

en

arme

mensen

rijker

wordt.

Helma:

Ik

wens

dat

in

het

nieuwe

jaar

dat

de

in

het

nieuwe

jaar

dat

er

in

het

nieuwe

jaar

wordt

rijker

en

arme

mensen

rijker

wordt.

Bart:

Ik

wens

dat

in

het

nieuwe

jaar

dat

de

in

het

nieuwe

jaar

dat

er

in

het

nieuwe

jaar

wordt

niet

ziek

wordt.

Wijnand:

Ik

wens

dat

in

het

nieuwe

jaar

dat

de

in

het

nieuwe

jaar

dat

er

in

het

nieuwe

jaar

dat

de

in

het

nieuwe

jaar

dat

er

geen

mensen

sterven

die

ik

lief

vind.

Astrid: Ik wens voor het nieuwe jaar
dat er geen oorlog meer komt

De kinderen van groep 3,4 & 5 wensen u een prettige kerstfeest
en een gelukkig 1994.

De wensen van de kinderen van groep 6,7 & 8

Dennis

Ik wens dat er meer vriendschap op de wereld is en dat iedereen gelukkig is.
Daarnaast wens ik dat de oorlog wordt afgeschaft.

Ik wens dat op de hele wereld vrede is en ik wens dat ik een surfplank of een crossmotor krijg

mannus

Ik wou dat er nergens meer oorlog was.

Ik wens dat alle bedreigde diersoorten zich met heel veel vermenigvuldigen.

Jasper

Paul

Jetze

Ik wens dat op de hele wereld geen oorlog meer is en ik wens dat ik een crossmotor of trike krijg.

Ik wens dat iedereen met kerst geen dieren gaat eten.

Sandra van der Laan

De kinderen van groep 6,7 & 8 wensen u een prettige kerstfeest en een voorspoedig 1994.

De wensen van de kinderen van groep 6,7 & 8

**Ik wens dat er geen oorlog meer komt.
Ik wens dat er geen regenwouden meer
worden gekapt.
Ik wens dat ze niet meer jagen op dieren
voor hun vacht.**

manon

Ik wens

**Dat er geen oorlog meer (is) komt.
Ik wens dat er meer vriendschap is.
Ik wens dat er niet meer wordt gejaagd
op dieren voor hun vacht.**

Inez

Ik wens dat er nergens op de wereld oorlog is.

Coen

Ik wens dat er over de hele wereld vrede komt.

Wouter

Ik wens dat er in 1994 het woord oorlog niet meer bestaat.

Groetjes Loes

De kinderen van groep 6,7 & 8 wensen u een prettige kerstfeest
en een voorspoedig 1994.

Het Team

van

O.B.S. Schaldmeda

te

Overschild

wenst u prettige kerstdagen

en een voorspoedig 1994

Johnny

Juf Anneke

Meester Otto

Juf Lillian

Juf Ineke

Juf Sineke

Juf Mieke

